

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. С., 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Гергана Кузманова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разгледа докладваното от Гергана Кузманова Административно наказателно дело № 20225440200359 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. Д. С. срещу Наказателно постановление № ***/30.03.2021г. на И. В. В. з. д. на Т. - П., с което на жалбоподателя на основание чл. 74 ал.1 от ЗСч. е наложена глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.16 ал.1 т.1 от ЗСч. В жалбата се излагат доводи, че в качеството ѝ на председател на Г.“С.” –гр.Ч. е било обективно невъзможно да организира провеждането на Общо събрание на кооперацията поради обявеното за страната извънредно положение през 2020г., затрудненото пътуване и пенсионната възраст на член-кооператорите и по същата причина ГФО за 2019г. не бил обявен за вписване в ТР. Същият е бил приет от Общото събрание на следващата година –с ГФО за 2020г. Освен това за отчетния период дейността на кооперацията е минимална и това е видно от подадената данъчна декларация с вх.№***/19.03.2020г., като нетния приход е едва 6791,95лв. Към датата на издаване на приложението към обжалваното НП-22.07.2022г. ГФО за 2019г. е заявен за вписване в ТР. Моли НП да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят р.пр. не се явява и не изпраща представител.

Наказващият орган се представлява от юр.Х., като същата оспорва жалбата.

След като се запозна с приобщените доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. Д. С. е председател на Г. “С.” гр.Ч..

На 14.12.2020г. в ЦУ на НАП е получено уведомително писмо от Агенцията по вписванията, съдържащо списък с търговци, които не са изпълнили задължението

си в срок до 30.09.2020г. да публикуват ГФО за 2019г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. По данни от масивите на НАП свидетелите Ч. и Ж. /служители на Т.-П./ установили, че предприятието има подадена годишна данъчна декларация по реда на чл.99 ЗКПО за 2019г., от което следва, че предприятието е извършвало дейност и е следвало за подаде ГФО за 2019г. в срок до 30.09.2020г.

На М. С. е изпратена покана за съставяне на АУАН, като на 19.02.2021г същата се е явила в ТД на НАП-П. , офис С..

На 19.02.2021г. в присъствие на нарушителя, от свидетеля Е. Ч. , в присъствие на свидетеля М. Ж. на С. е съставен АУАН за това, че в качеството си на управител на Г. „С.“- предприятие по смисъла на ЗСч и търговец по смисъла на ТЗ, като е бил длъжен, не е публикувал ГФО на дружеството за 2019г. в ТР, като го заяви за вписване и представи за обявяване в законоустановения срок-30.09.2020г. / съгласно § 33 от ПЗР от ЗМДПИП/ - нарушение на чл.16 ал.1 т.4 от ЗСч. Актосъставителят е приел, че нарушението е извършено на 01.10.2020г. в гр.С.. Нарушението е установено на 14.12.2020г.- датата, на която НАП е уведомена с писмо от АВ. Актът е предявен на нарушителя и подписан от него, като същият е вписал като възражение срещу акта, че поради извънредната епидемична обстановка не й било възможно за проведе ОС на кооперацията, което е необходимо за приемането на ГФО и след това неговото вписване в ТР.ГФО ще бъде предложен за приемане на следващото ОС, което ще се проведе през 2021г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление, като наказващият орган е възприел изцяло отразената в АУАН фактическа и правна обстановка и на осн.чл.74 ал.1 от ЗСч. е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 200 лева. за нарушение по чл.16 ал.1 т.4 от ЗСч.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на представляващия дружеството-жалбоподател. Те притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазени са изцяло сроковете по чл.34 ал.1 и 3 от ЗАНН за издаването им.

Разпоредбата на чл.38 ал.1 т.1 от Закона за счетоводството предвижда задължение за всички търговци да публикуват годишния финансов отчет чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. С § 33 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното

събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, този срок е удължен до 30.09.2020 г., като именно това е бил срокът за изпълнение на задължението за подаване на ГФО за 2019 г.

Ръководителят на предприятието носи самостоятелна отговорност за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети, изисквани по този закон /чл. 16 ал.1 т.4 от ЗСч/.

Разпоредбата на чл. 74 ал.1 от ЗСч предвижда налагане на отделни санкции за ръководителя на предприятието и на търговеца при положение, че тези лица не изпълнят задължението да публикуват ГФО в сроковете по чл. 38 от ЗСч. Съгласно посочената разпоредба, който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

Жалбоподателят М. С., като председател на Г. „С.“ има качеството на ръководител на предприятието по смисъла на § 1, т.24 от ДР на ЗСч. ПО делото не е спорно, а и от събраните гласни доказателства, които кореспондират с писмените такива, приобщени по делото се установи, че същата не е изпълнила задължението си по чл.16 ал.1 т.4 от ЗСч. да публикува ГФО за 2019г. на кооперацията в срока по чл. 38 ал.1 т.1 от ЗСч, удължен с §33 от ПЗР на ЗМДПП, с което чрез бездействие е извършила административно нарушение по чл.16 ал.1 т.4 във вр. с чл.38 ал.1 т.1 от ЗСч.

Годишният финансов отчет за 2019г. е следвало да се публикува в ТР в срок до 30.09.2020г., като законосъобразно в постановлението е прието, че нарушението е извършено на 01.10.2020г.

Наказващият орган правилно е издирил и приложил съответната на нарушението санкционна разпоредба-чл.74 ал.1 от ЗСч., като е наложил на жалбоподателя глоба в минимално предвидения в разпоредбата размер.

Съдът намира, че извършеното нарушение не разкрива белезите на маловажност по чл. 28 от ЗАНН. От доказателствата се установява, че през 2019 г. кооперацията е извършвала дейност и е отчела приходи от продажби, което се установява от годишна данъчна декларация. Отстраняването на нарушението е извършено близо една година след изтичане на крайния срок за подаване на ГФО за 2019г., законодателно удължен в обстановка на пандемия от Ковид-19. Тези обстоятелство, както и факта, че нарушението е извършено за пръв път, не дават основание същото да се третира като такова с по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения на ЗСч., а напротив разкрива типичната за този вид нарушения обществена опасност. Няма представени доказателства за наличие на обективна причина, която да е препятствала точното и своевременно изпълнение на задължението, поради което не може да се сподели довода, че същото се отличава с липсата или с явно незначителна степен на обществена опасност в сравнение с други случаи.

Липсата на причинени от нарушението вредни последици за фиска не е обстоятелство, водещо непременно до извод за маловажност. Деянието е на формално извършване и настъпването на такива последици не е част от обективната страна на нарушението.

Предвид всичко изложено съдът счита, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно - издадено при спазване на процесуалните правила и съблюдаване на материалния закон, поради което съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Ще следва с оглед изхода на делото и на осн.чл.63 ал.5 от ЗАНН във вр. с чл.37 от ЗПП вр. с чл.27е от НЗПП жалбоподателя да бъде осъден да заплати на НАП разноски по делото в размер на 80,00лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно Наказателно постановление № ***/30.03.2021г. на И. В. В. з. д. на Т. - П., с което на М. Д. С., ЕГН ***** с адрес гр.Ч., *** за нарушение на чл.16 ал.1 т.4 от ЗСч. е наложена глоба в размер на 200,00лв. на основание чл.74 ал.1 от ЗСч.

ОСЪЖДА М. Д. С., ЕГН ***** с адрес гр.Ч., *** да заплати на Н., представлявана от и.д. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – С. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – С.: _____